

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. IV. Quo jure affinitas dirimat matrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

Extraordinaria. 35. q. 3. juncta gloss. v. eodem est ad hoc probabiliter etiam requiratur seminatō femine, ut dictum est.

§. IV.

Quo jure affinitas dirimat matrimonium.

Matrimonium inter affines, in primo gradu, linea recta, esse jure naturæ irritum, loquendo de affinitate legitima (nimirum ex copula conjugali) v. g. inter vitricum, & privignam; inter Noveram, & privignum, docet Covarr. in 4. decret. p. 2. c. 6. §. 10. n. 8. Sylvester, Coninch, Tannerus, Layman, & alij, quos citat, & sequitur Pirhing b. t. n. 32. sed contrarium probabilius est, ut tenet D. Thomas. 2. 2. q. 154. a. 9. ad 3. Sanchez l. 7. d. 66. n. 7. Pontius hic l. 7. c. 34. n. 5. Castropal. tr. 29. d. 4. p. 8. n. 12. & alij, quos citat, & sequitur Dicastillo. Nam ex tali affinitate non nascitur ulla naturalis superioritas, cujus reverentiâ, speculato lumine naturali, usus matrimonij non liceret. Ea enim fundatur in hoc, quod unus sit natura, seu naturale principium per se alterius, ut diximus n. 1208. id, quod non est inter affines. Confirmari potest ex his, quæ adducit Gonzalez in c. 1. h. t. a. n. 9. ubi ait. i. c. de incestis. 35. q. 3. præcipi, etiam matrimonia inter affines primi gradus, ante illam prohibitionem contracta, dissolvantur; loquitur autem expressè de casu, si quis noveram duxerit, aut privignam misceatur; & in Concilio Aurelian. 3. can. 30. ne matrimonia hujusmodi in infidelitate contracta, post baptismum separentur; hoc autem fieri non potuisset, si jure nature talia matrimonia fuissent irrita. Accedunt plura exempla facti, ex historia facta, & profana, quæ allegat ibidem; quæ sanè suadent ejusmodi connubia jure gentium, aut naturæ non fuisse illicita.

Ex hoc colliges matrimonia affinium à fortiori nec in gradibus infra primum lineæ rectæ; nec in primo, & ulterioribus lineæ collateralis, jure naturæ dirimi; tum quia id nec præstat consanguinitas a n. 198. nec affinitas in primo gradu lineæ rectæ ex n. 1228. 3. quia ut notat Dicastillo cit. d. 7. n. 374. cum pluribus alijs, Pontifex in primo gradu affinitatis lineæ transversæ non semel dispensavit, præci-

pue Innocentius Tertius cum Libonensibus, ut notatur c. fin. de divort. v. Diana. part. 8. tr. 1. resol. 68. Layman l. 5. tr. 10. p. 4. c. 6. n. 7. Et hoc procedit æquè de affinitate ex copula conjugali, quam ex illicita; quia revera vir, & mulier per copulam licitam non magis fiunt una caro, quàm per illicitam; sed propter hoc non nascitur affinitas in primo, jure naturali; ergo nec in secundo; ita Rebelus l. 3. q. 15. conclusione. 2.

Dicendum præterea, matrimonia affinium, in gradu prohibito, nec jure divino naturali, nec positivo esse irrita: prima pars est ex priori numero; Secunda pars ex eo, quia non est ullus scripturæ textus, quo id prohibeatur; ea enim, quæ adducuntur ex Levitici 8. evacuata sunt per legem gratiæ, ut dictum est alibi; & constabit amplius ex dicendis infra de dispensatione in hoc impedimento: nec obstat, quod Pontifex in c. gaudemus, de divortijs, dicat, conversos ad fidem, qui in secundo, vel ulterioribus gradibus contraxerunt, non esse separandos; ergo videtur supponere, separandos esse, qui contraxerunt in primo, consequenter tale matrimonium fore nullum jure naturali, saltem positivo divino; quia jure Ecclesiastico non tenebantur ante conversionem. Et ideo Pontifex requisitus ad dispensandum in primo gradu consanguinitatis, nunquam voluit dispensare. Hanc sententiam probabilem censet Perez de matrimonio d. 28. s. 5. n. 4. sed ex illo textu intentum non probatur; cum aliud non contineat, quam responsum ad id, quod à Pontifice quærebatur, nimirum, an, qui ante conversionem contraxerunt matrimonium in secundo, tertio, vel quarto gradu consanguinitatis, post conversionem separandi sint? & ad hoc respondit negativè. De primo autem, sicut nihil fuit quæsitum, ita nihil etiam ibidem fuit decisum; sic Dicastillo cit. d. 7. n. 223. Diana p. 4. tr. 4. resol. 70. cum D. Thoma. 2. 2. q. 154. a. 9. ad 3.

Dices tamen: Joannes Baptista Marci 1235. 6. reprehendit Herodem eò, quod duxisset sui fratris Philippi uxorem; & tamen Herodes fuit gentilis, nec tenebatur lege divinâ, quæ id Levit. 18. prohibitum erat; tenebatur ergo lege naturali, l. 2. divina positiva. & ideo illum fuisse reprehensum,

hensum; quia vel duxit uxorem fratris sui adhuc viventis, ut notat Joseph. l. 12. *antiq. c. 9.* Nicephorus, & alij Historici; vel, si defunctus jam erat (ut credit Chrysofomus. *hom. 44. in Matth.*) non tamen erat defunctus absque liberis; habebat enim puellam illam saltatricem, & in tali casu prohibitum erat *Levit. 18.* jure divino in lege veteri.

1236. Præterea not. 1. *aliud esse, querere, an affinitas sit vinculum naturale? aliud, an jure naturali dirimat matrimonium.* Nam hæc separari possunt; sic consanguinitas naturaliter oritur non tantum inter eos, qui nascuntur ex eodem sanguine in primo, sed etiam in secundo, tertio, & quarto gradu, quin ea in his gradibus jure naturali dirimat matrimonium, & concedunt plurimi, & constat ex dictis. Unde dato, quod non tantum ex copulâ conjugali, sed etiam fornicaria *naturaliter consurgat affinitas*; ex hoc tamen non infertur, quod *naturaliter dirimat matrimonium.* Prima pars constat, quia vir per carnalem copulam cum Berta, etiam secluso omni jure positivo, naturaliter accedit *ad fines*, hoc est, *ad sanguinem*, ex quo descendit Berta, & consanguinei ejus; ita Sanchez *cit. d. 65. n. 4.* cujus ratio est ex dictis. secunda verò ex numero priori. Hinc, quando in *c. qualiter*, & *c. de propinquis 35. q. 3.* dicitur, *eodem modo abstinendum esse à nuptiis inter affines, & consanguineos*, ex quo aliqui arguunt: sed inter consanguineos prohibentur nuptiæ jure naturali in primo gradu lineæ rectæ; ergo etiam inter affines: responderetur: eam æquiparationem inter consanguineos, & affines, non esse accipiendam absolute respectu prohibitionis naturalis; sed *Ecclesiastica*; ut, sicut inter consanguineos *jure Ecclesiastico* illicitæ, ac irritæ sunt nuptiæ in primo gradu lineæ rectæ, sic etiam inter affines.

1237. Not. 2. verba Pauli. 1. *Cor. 5.* ubi de his personis agit, & ait: *talis fornicatio, qualis nec inter gentes auditur, ita, ut uxorem Patris sui aliquis habeat*; ex quibus aliqui volunt jure gentium, talia connubia vetari: procedere solum de uxore Patris adhuc superstitis; aliàs enim non dixisset hoc delictum nec inter gentes auditum, nec uteretur verbo: *uxoris*; sed vocaret *relictam Patris.* Ex hoc autem, quod

leges dicant, *eandem his personis reverentiam deberi, que parentibus*, non rectè sequi, inter illas affinitatem primis, vel ulteriorum graduum lineæ rectæ idem *eodem jure* præstare, quod naturalis cognatio liberorum cum parentibus, vel contra. Nam licet præstet *idem*, non tamen præstat *eodem jure* ex n. 1208. quia in illis reverentiam non æquè fundat jus naturale, ac in istis; hi enim sunt *naturale principium* per se liberorum; non illi, ut per se patet; accedit, quod ejusmodi prohibitiones legum in causa matrimonij valorem spectante, non attendantur ex jam dictis supra.

ARTICULUS III.

De pena contrahentium in gradu prohibito.

Qui sint gradus prohibiti, quibus nimirum stantibus, contrahere prohibitum est lege, ejusmodi contractum non tantum prohibente sed etiam annullante, ex dictis constat: quia tamen non raro contingit, matrimonia contrahi in gradibus prohibitis, vel *scienter*, vel *ignoranter*; quaritur. 1. quam penam tales incurrant? eos, qui *scienter matrimonium contrahunt in gradibus consanguinitatis, vel affinitatis, jure canonico prohibitis, excommunicandos, denunciandos, & vitandos esse.* Clement. unicâ. *Eos, qui h. t. ubi sic* statuitur *Eos, qui* (divino timore postposito in suarum periculum animarum) *scienter in gradibus consanguinitatis, & affinitatis, constitutione canonica interdictis; aut cum monialibus contrahere matrimonialiter non verentur: Nec non Religiosos, & Moniales, ac Clericos in sacris ordinibus constitutos, matrimonia contrahentes, refrænare metu penæ ab hujusmodi eorum temeritatis audacia cupientes: ipsos excommunicationis sententia in ipso facto decernimus subjacere: Præcipientes Ecclesiarum Prælati, ut illos, quos eis constiterit taliter contraxisse, excommunicatos publicè tamdiu nuntient, seu à suis subditis faciant nuntiare, donec situm humiliter recognoscetes errorem separentur ab invicem, & absolutionis obtinere beneficium mereantur; per prædicta quoque juribus, quæ sic contrahentibus alias penas imponunt, in nullo volumus derogari.*

Circâ